

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้จำหน่ายสินค้าและบริการในกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนราชดำเนิน จังหวัดเชียงใหม่ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) จำนวน 200 ตัวอย่าง สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ใช้วิธีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยออกแบบสอบถาม ข้อมูลจากหน่วยงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่มีผู้รวบรวมไว้

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56 ผู้ขายส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 45 ผู้ขายส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 51 ผู้ขายส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38 ผู้ขายส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยปัจจุบันอยู่ใน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 55.5 ผู้ขายส่วนใหญ่มาจำหน่ายที่ถนนคนเดินเป็นอาชีพเสริม โดยส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 44 โดยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 31.5 สินค้าส่วนใหญ่คือ สินค้าประเภทผลิตภัณฑ์จากผ้า คิดเป็นร้อยละ 26.5 และสินค้าประเภทที่จำหน่ายได้มากที่สุด คือผลิตภัณฑ์จากผ้า คิดเป็นร้อยละ 27.5 ผู้ขายส่วนใหญ่มีลูกค้าชาวไทยมากกว่าลูกค้าชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 49 การขายส่วนมากเป็นการขายปลีกอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 73.5 ส่วนมากมีลักษณะการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายเอง คิดเป็นร้อยละ 81.5 ผู้ขายส่วนใหญ่มาจำหน่ายสินค้ามากกว่า 52 วันต่อปี คิดเป็นร้อยละ 40 โดยส่วนใหญ่จะเปิดร้านในช่วง 15.00 – 15.30 น. และปิดร้านในเวลา 22.00 น. และจำหน่ายสินค้าเป็นเวลา 7 – 7.5 ชม. ธุรกิจส่วนใหญ่มีลักษณะแบบเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 86.5 และมีผู้ขายส่วนใหญ่ไม่ได้จดทะเบียนการค้า ร้อยละ 75.5 และสินค้าที่นำมาจำหน่ายได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ในด้านต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมให้ข้อมูลความรู้ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 30.5 และสินค้าส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสินค้า OTOP ร้อยละ 80.5 กลุ่มผู้ขายส่วนใหญ่ มาจำหน่ายที่ถนนคนเดิน ถนนราชดำเนิน เพียงที่เดียว คิดเป็นร้อยละ 30.6 และมีเหตุผลหลักที่มาจำหน่ายสินค้าที่นี้คือ กิจกรรมถนนคนเดินมีผู้ซื้อจำนวนมาก

โดยในวันธรรมดา (วันอาทิตย์) ผู้ขายมียอดขายเฉลี่ยที่ 2,541.37 บาทต่อวัน ซึ่งน้อยกว่ายอดขายเฉลี่ยในช่วงเทศกาลที่ 3,603.89 บาทต่อวัน ผู้ขายส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมการส่งเสริมการขาย

โดยการให้ส่วนลดราคาสินค้า คิดเป็นร้อยละ 60.1 และตั้งราคาของสินค้าตามต้นทุนสินค้า บวกกำไรที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 69.5

ในด้านความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการกิจ กรรมถนนคนเดินของเทศบาลนคร เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านสถานที่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.12 มีความพึงพอใจในด้านวันและเวลาในการจัดกิจกรรมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 มีความพึงพอใจในด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.15 มีความพึงพอใจในด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.69 มีความพึงพอใจในด้านความปลอดภัยในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.22 มีความพึงพอใจด้านการได้รับโอกาสแสดงความคิดเห็นของผู้ขายในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และมีความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมในช่วงเทศกาลระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

ส่วนใหญ่มีความเต็มใจจ่ายค่าเช่าสถานที่จำหน่ายสินค้า หลังจากที่มีการปรับปรุงสถานที่แล้ว อยู่ในช่วง 11 - 20 บาท จำนวน 58 คน (ร้อยละ 29) รองลงมาคิดว่าถึงปรับปรุงสถานที่แล้วก็ไม่ควรเก็บค่าเช่า จำนวน 48 คน (ร้อยละ 24) โดยทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยความเต็มใจจ่ายค่าเช่าสถานที่หลังจากที่มีการปรับปรุงสถานที่แล้ว 19.66 บาทต่อวัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ทางผู้ดูแลกิจกรรมถนนคนเดินควรหามาตรการในการแก้ไขปัญหาสถานที่จอดรถในโครงการถนนคนเดิน เช่น การขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในบริเวณจัดโครงการให้เปิดบริการสถานที่จอดรถเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ส่วนการแก้ไขปัญหาในระยะยาว อาจทำได้โดยการจัดบริการรถรับส่ง โดยการร่วมมือกับรถรับจ้างจัดเป็นโครงการรับส่งผู้โดยสารจากจุดต่าง ๆ ศูนย์กิจกรรมถนนคนเดิน

2. ทางผู้ดูแลกิจกรรมถนนคนเดิน ควรจะขยายระยะเวลาในการจำหน่าย จากเดิมที่ปิดเวลา 22.00 น. เป็นเวลา 23.00 น. เนื่องจากถนนคนเดินถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของจังหวัด เชียงใหม่ มีผู้ที่มาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ถ้าหากขยายเวลาในการจำหน่ายแล้ว จะเป็นการช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ขายได้มากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ชายในกิจกรรมถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่ นั้น เป็นสิ่งที่วัดได้หรือสังเกตได้ ดังนั้นควรใช้วิธีการในการเก็บข้อมูลหลายวิธีประกอบกัน เช่น การสัมภาษณ์ หรือการสังเกต มาประกอบรวมกับการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เนื่องจากบางครั้งกลุ่มตัวอย่างอาจไม่เข้าใจในแบบสอบถาม หรือตอบแบบสอบถามตามกระแสค่านิยมของตนเองมากกว่า ฉะนั้นในการออกแบบสอบถามนั้นควรตั้งคำถามที่เข้าใจได้ง่าย ตรงประเด็น และไม่มากหรือใช้เวลาในการตอบนานเกินไป

2. การศึกษาพฤติกรรมของผู้ชายในครั้งนี้ อาจมีปัจจัยอื่นอีกหลายปัจจัยที่ผู้ศึกษาไม่ได้ทำการศึกษา ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพสำหรับหาปัจจัยที่ต้องการศึกษาเพื่อนำไปสู่การศึกษาเชิงคุณภาพในแนวลึกต่อไป

3. ควรศึกษาถึงการนำแนวทางการดำเนินการจัดทำโครงการถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่ไปขยายผลในจังหวัดอื่น ประกอบการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาส ข้อจำกัด พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของแต่ละจังหวัด เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไป